

Bruxelles, den 11.6.2014
COM(2014) 342 final

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET
OG REVISIONSRETTE**

Sammenfatning af Kommissionens resultater på forvaltningsområdet i 2013

1. RESUMÉ

Når Kommissionen vedtager denne sammenfattende rapport på baggrund af de revisionserklæringer og forbehold, som Kommissionens generaldirektører og kontorchefer har registreret i deres årlige aktivitetsrapporter, tager den det overordnede politiske ansvar for EU-budgettets forvaltning.

I forbindelse med den *direkte forvaltning* af EU's midler finder Kommissionen, at styrkede interne kontrolsystemer og en reel forenkling af reglerne for støtteberettigelse og andre regler har været centrale aspekter i bestræbelserne på at reducere fejlprocenterne. **Mere detaljerede kontroller er imidlertid dyre, og Kommissionen finder, at der alene bør foretages yderligere kontroller, hvor det kan påvises, at de potentielle fordele opvejer omkostningerne** for Kommissionen og støttemodtagerne.

Med henblik på at kunne håndtere de specifikke udfordringer ved *delt forvaltning* indtager Kommissionen en klar holdning på en række områder:

- **Medlemsstaternes myndigheder bør udnytte alle eksisterende instrumenter mest muligt** for at undgå fejl og sikre, at de påtager sig deres ansvar og forpligtelser for alle programmer, der er omfattet af delt forvaltning, med henblik på at beskytte EU's budget. De bør afhjælpe de resterende mangler i deres forvaltnings- og kontrolsystemer. Kommissionen vil fortsat tilvejebringe **anvendelige kontrolindikatorer og statistikker**, som gør det lettere at foretage en tilbundsående analyse af medlemsstaternes forvaltning af midlerne.
- **Kommissionen vil intensivere sin revisionsstruktur og -strategi**, hvor det er relevant, for at afdække resterende svagheder i medlemsstaternes systemer, navnlig systemerne med de højeste risikoprofiler for så vidt angår gennemførelsen af EU's programmer.
- **Kommissionen vil fortsat anvende reglerne for suspension og afbrydelse af betalinger**, hvor der er konstateret alvorlige mangler. Den vil om nødvendigt bruge den nye mekanisme til suspension af betalinger til landbruget som et instrument til forudgående kontrol for at beskytte EU-budgettet mod svaghederne i medlemsstaternes kontrolsystemer.
- Kommissionen pålægger stadig medlemsstaterne **finansielle korrektioner**, når disse ikke anvender velfungerende systemer. Den vil anvende instrumentet til finansielle nettokorrektioner, når betingelserne i den nye juridiske ramme er opfyldt.

Det finansielle omfang af generaldirektørernes forbehold steg sammenlignet med 2012. Dette skyldes yderligere bestræbelser i henseende til både ressourcer og metodologi for at sikre en nøjagtig vurdering af de risikobehæftede beløb og restfejlprocenterne. Det skyldes på ingen måde en forringelse af tjenestegrenenes finansielle forvaltning. Da **programmer og kontrolsystemer er flerårige**, kan den reelle virkning af svagheder i tilsyns- og kontrolsystemer og i forvaltningen af EU-budgettet kun vurderes, når der tages hensyn til den finansielle indvirkning af korrigerende foranstaltninger i efterfølgende rapporteringsår.

I denne rapport gør Kommissionen status over de vigtigste resultater med hensyn til forbedring af resultatmålinger og indberetningssystemer. Den gentager sit stærke engagement i at styrke

disse systemer yderligere. For at sikre så strømlinede rapporteringsstrukturer som mulig gives der en række konkrete anvisninger til tjenestegrenene:

- Med hensyn til de forskellige rapporter, som f.eks. evalueringsrapporten og den sammenfattende rapport, bør de centrale tjenestegrene tage de nødvendige initiativer til at undgå overlapninger.
- Med hensyn til de individuelle årlige aktivitetsrapporter bør del 1 give et retvisende billede af status med hensyn til politiske resultater. Dette gøres bedst i samme format som planlægningsdokumenterne. Revisionserklæringen bør fokusere på forvaltning og finansielle anliggender.

2. 1 ANSVARLIGHEDSKÆDE OG FORVALTNINGSRAPPORTERING

I henhold til artikel 317 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har Europa-Kommissionen ansvar for at gennemføre EU's budget inden for rammerne af de givne bevillinger og i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning. Medlemsstaterne samarbejder med Kommissionen, med henblik på at sikre at bevillingerne anvendes i overensstemmelse med disse principper.

Kommissærkollegiet uddelegerer den operationelle gennemførelse af de politiske og forvaltningsmæssige målsætninger til generaldirektørerne og kontorcheferne, der (i deres egenskab af ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede) får midlerne til at handle. Denne centraliserede tilrettelæggelse af forvaltningen er kendetegnet ved en klar afgrænsning af de forskellige aktørers ansvarsområder. De **ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har fuld beføjelse til at vælge de kontrolsystemer, der bedst og mest effektivt** kan sikre en forsvarlig og effektiv forvaltning af de midler, som de har ansvaret for. De årlige aktivitetsrapporter er det vigtigste middel, hvormed de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede aflægger regnskab for deres forvaltning af de menneskelige og finansielle ressourcer, som de er ansvarlige for. I disse rapporter gør de rede for, hvorledes de har varetaget deres hverv¹, og de dokumenterer eventuelle spørgsmål, der måtte være opstået i forbindelse med deres forvaltning, som skal meddeles kommissærkollegiet.

Hver af de årlige aktivitetsrapporter indeholder en underskrevet revisionserklæring, hvor generaldirektøren eller kontorchefen i sin egenskab af ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget afgiver erklæring om, at rapporten giver et retvisende billede og om lovligheden, den formelle rigtighed og forsvarlige forvaltning af alle de finansielle transaktioner, som den pågældende har ansvaret for, samt for, at der ikke er udeladt oplysninger af væsentlig betydning. Hvis det vurderes nødvendigt, indeholder erklæringen forbehold med hensyn til bestemte indtægts- eller udgiftsområder.

I del 1 til den årlige aktivitetsrapport informerer den ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede årligt om fremskridt i retning af gennemførelsen af de politiske

¹ Artikel 66 i finansforordningen.

målsætninger i forvaltningsplanen på grundlag af de oplysninger, der er til rådighed på det tidspunkt, hvor rapporteringen foretages. Disse oplysninger omfatter input, output, midtvejsresultater og langsigtede virkninger. Der bør sondres mellem Kommissionens ansvar for at rapportere om fremskridt i retning af at nå de politiske målsætninger og ansvaret for, at de nås. **Kommissionens tjenestegrene er ansvarlige for gennemførelsen af budgettet og forvaltningen af de finansielle programmer under hensyntagen til forvaltningsmåden.** Kommissionen bestræber sig på at få disse finansielle programmer til at give de ønskede resultater i praksis, men medlovgiverne, medlemsstaternes myndigheder og flere andre aktører på nationalt, regionalt eller lokalt plan har ligeledes betydning for opnåelsen af resultater. Dertil kommer, at mange eksterne faktorer (sociale, demografiske, økonomiske og miljømæssige), som ligger langt uden for generaldirektøernes kontrol, påvirker de politiske resultater (eller mangel på samme), der skyldes initiativer truffet af Kommissionens tjenestegrene.

For at sikre at revisionserklæringerne i de årlige aktivitetsrapporter stemmer fuldt ud overens med Kommissionens finansielle ansvar for gennemførelsen af EU's budget, bekræfter den, at de bør fokusere på forvaltning og finansielle anliggender.

I alle årlige aktivitetsrapporter skal det udtrykkeligt bekræftes, at den/de ansvarlige kommissærer er blevet oplyst om de vigtigste aspekter af rapporten, herunder eventuelle forbehold, som den ved delegation bemyndigede ansvarsberettigede påtænker at tage, inden revisionserklæringen underskrives endeligt.

Denne rapport blev vedtaget efter drøftelse i kommissærkollegiet den 11. juni 2014. **Når Kommissionen vedtager denne sammenfattende rapport på baggrund af de revisionserklæringer og forbehold, som Kommissionens generaldirektører og kontorchefer har registreret i deres årlige aktivitetsrapporter, tager den det overordnede politiske ansvar for EU-budgettets forvaltning. I den sammenfattende rapport fastlægger Kommissionen desuden, hvilke centrale forvaltningsspørgsmål der bør prioriteres, og hvilke foranstaltninger der skal træffes for at afhjælpe de konstaterede mangler.**

Ud over dette sammendrag af forvaltningsresultater vil Kommissionen også fremlægge et sammendrag af de resultater, der er opnået under udgiftsprogrammerne. Dette sker i den årlige evalueringsrapport om Unionens finanser, som baseres på de opnåede resultater og er pålagt Kommissionen i henhold til artikel 318 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("artikel 318-evalueringsrapporten"). Den sammenfattende rapport og artikel 318-evalueringsrapporten har hver deres specifikke formål og danner udgangspunkt for budgetdechargeproceduren. **Uddybende oplysninger kan findes på Europa-webstedet.** Interessenter, der har behov for mere detaljerede budgetoplysninger, kan læse nærmere i Kommissionens beretning om den budgetmæssige og finansielle forvaltning.² Borgere, der

² Denne rapport indeholder en beskrivelse af de mål, der er nået i årets løb, i overensstemmelse med princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning (artikel 227 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen). I overensstemmelse med artikel 141 i finansforordningen skal alle institutioner og organer, der er omfattet af det konsoliderede årsregnskab, udarbejde en årlig rapport om den budgetmæssige og finansielle forvaltning af deres administrationsudgifter. Kommissionens rapport vedrører Den Europæiske Unions operationelle udgifter.

ønsker mere generelle oplysninger om resultaterne af Europa 2020-strategien, kan finde rapporter om de relevante flagskibsinitiativer og individuelle støtteprogrammer³ på de respektive websteder.

Kommissionen pålægger sine tjenestegrene at sikre, at der foreligger relevante og ajourførte oplysninger, der er skræddersyet til de forskellige brugeres behov, og at identificere rapporter, der er forældede eller overflødige, med henblik på at strømline rapporteringen om de opnåede resultater.

3. 2 STYRKELSE AF KOMMISSIONENS RAMME FOR RESULTATSTYRING

Den forudgående fastsættelse af mål og indikatorer for udgiftsprogrammerne og ikkeudgiftsrelaterede aktiviteter i forvaltningsplanerne samt den efterfølgende måling, evaluering og indberetning af resultaterne er centrale aspekter af Kommissionens ramme for resultatstyring. Denne såkaldte spejling har gjort det muligt at effektivisere resultatrammen.

Som opfølgning på sit løfte i den sammenfattende rapport for 2012 har Kommissionen arbejdet på at styrke sin resultatramme. Denne vigtige ændring af fokus vil gøre det muligt at fremlægge beviser for resultaterne og virkningerne af EU's aktiviteter på mellemlang til lang sigt.

Kommissionen benytter en trinvis fremgangsmåde. For det første har den sikret sig, at retsgrundlaget for udgiftsprogrammerne i perioden 2014-2020 indeholder en mere sammenhængende ramme for overvågning, evaluering og rapportering om resultaterne. For det andet er rammerne blevet indarbejdet i generaldirektoraternes (GD'ernes) forvaltningsplaner for 2014, og startende med de årlige aktivitetsrapporter for 2014 og den næste udgave af artikel 318-evalueringsrapporten vil de danne grundlag for resultatrapporteringen. For det tredje har Kommissionen lovet at forbedre resultatrammen for de "ikkeudgiftsrelaterede aktiviteter"⁴ startende med forvaltningsplanerne for 2015.

Desuden er den **interne revisionstjeneste (IAS)** i færd med at gennemføre en række resultatrevisioner som led i sin strategiske revisionsplan for 2013-15. I 2013 gennemførte IAS 12 revisioner, hvor man overvejende fokuserede på resultatsspørgsmål. I løbet af revisionerne begyndte der at dukke visse ensartede resultater op, navnlig vedrørende resultatmålingssystemer, forvaltning af menneskelige ressourcer og forvaltning af it-projekter og it-sikkerhed. Der vil blive stillet mere detaljerede oplysninger om resultatrevisioner til rådighed for dechargemyndigheden som led i rapporten om interne revisioner i henhold til kravet i artikel 99, stk. 5, i finansforordningen.

³ Såsom den årlige vækstundersøgelse, nationale reformprogrammer og den dedikerede portal om Europa 2020 på <http://ec.europa.eu/europe2020>

⁴ "Ikkeudgiftsrelaterede aktiviteter" betegner aktiviteter, som ikke har noget større driftsbudget ud over administrationsudgifter.

Kommissionen anser også **Den Europæiske Revisionsrets særberetninger for meget værdifulde instrumenter** til videreudvikling af dens resultatstyringsystem inden for forskellige politikområder.

2.1 Resultatkrav i den flerårige finansielle ramme for 2014-2020

Igennem hele 2013 og starten af 2014 videreudviklede man de overvågnings-, evaluerings- og rapporteringsaspekter, der fastlægges i retsgrundlaget for programmerne i den flerårige finansielle ramme (FFR) for 2014-2020, i en række gennemførelsesretsakter og delegerede retsakter, og i forbindelse med de europæiske struktur- og investeringsfonde (ESI) blev de indskrevet i partnerskabsaftaler med medlemsstaterne og i operationelle programmer. Desuden har man indbygget finansielle incitamenter i ESI-fondene i form af en resultatreserve (se afsnit 2.6).

Alle resultatrammer for 2014-2020-programmerne og -fondene er i overensstemmelse med de resultatrelaterede principper, der er indskrevet i finansforordningen. De omfatter nøjagtige og **detaljerede oplysninger om merværdien** ved de finansielle interventioner i perioden 2014-2020 og deres relevans for Kommissionens strategiske mål samt EU's sektorpolitiske mål og specifikke mål sammen med kvantitative og kvalitative indikatorer til måling af deres resultater. Det er vigtigt at huske på, at medlovgiverne⁵ var tæt involveret i fastlæggelsen af programmålene og resultatindikatorerne.

2.2 Forvaltningsplaner

I sidste kvartal af 2013 og starten af 2014 indarbejdede Kommissionens tjenestegrene **de centrale elementer fra resultatrammerne for de nye udgiftsprogrammer i forvaltningsplanerne for 2014**. Disse elementer bestod af mål og indikatorer samt bestemmelser vedrørende overvågning, evaluering og rapportering i programmernes retsgrundlag. Man var særligt opmærksom på at udforme relevante basisscenarier og tilstrækkeligt ambitiøse og realistiske milepæle og mål. Når det er relevant og i lyset af tidsforskydningen mellem gennemførelsen af udgiftsprogrammerne og deres forventede resultater, indfører Kommissionens tjenestegrene yderligere interne indikatorer for i deres årlige aktivitetsrapporter at kunne dokumentere, at programmerne er på rette spor med hensyn til levering af de forventede resultater. Desuden beskrev GD'erne med ansvar for programforvaltningen interventionslogikken for de enkelte programmer og fonde (dvs. sammenhængen mellem anvendte ressourcer, opnåede resultater og opstillede mål). I denne forbindelse forklarede de også, hvordan deres egne planlagte foranstaltninger og projektleverancer ville bidrage til gennemførelsen af programmålene. De centrale tjenestegrene bidrog til udarbejdelsen af forvaltningsplanerne for 2014, navnlig ved at afholde dedikerede møder med henblik på ekspertvurderinger.

⁵ Kommissionen resumerede resultaterne af lovgivningsprocessen for den flerårige finansielle ramme 2014-2020 i en særskilt meddelelse: "Endelig resultattavle for forenkling under FFR", COM(2014) 114 final.

Det er vigtigt at bemærke, at i flere tilfælde vedrører målene i GD'ernes forvaltningsplaner samfundsmæssige problemer, der gribes an på en række forskellige måder, herunder finansiel indgriben, politikkoordinering, lovgivningsmæssige foranstaltninger og retshåndhævelse på forskellige myndighedsniveauer. Der ligger en betydelig udfordring i at adskille GD'ernes bidrag til opfyldelsen af disse mål fra påvirkningen fra eksterne faktorer og andre aktørers deltagelse. Ikke desto mindre har **Kommissionens tjenestegrene et ansvar for at overvåge gennemførelsen af Kommissionens politiske mål og centrale politiske prioriteringer med fokus på ændringer, der vil gøre en forskel i EU-borgernes tilværelse.**

Kommissionen glæder sig over forbedringerne af forvaltningsplanerne for udgiftsaktiviteterne, der har til formål at afspejle resultatrammerne for udgiftsprogrammerne for perioden 2014-2020 bedst muligt. Den pålægger sine centrale tjenestegrene at udforme de nødvendige vejledninger, så man ligeledes kan styrke resultatmåling og -rapportering for de "ikkeudgiftsrelaterede aktiviteter" såsom udformning af lovgivning, overvågning og håndhævelse, udarbejdelse og koordinering af politikker samt administrative støtteaktiviteter. Målet bør være at fokusere på resultater (politiske resultater), idet man samtidig påviser, i hvilket omfang Kommissionens egen indgriben (dens resultater) har påvirket eller bidraget til opnåelsen af resultaterne.

2.3 Årlige aktivitetsrapporter

De årlige aktivitetsrapporter er blevet en vigtig informationskilde, navnlig for Den Europæiske Revisionsret og dechargemyndigheden. Gennem de senere år har de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede uddybet deres rapporter om, hvordan de har anvendt de tildelte finansielle og menneskelige ressourcer til at nå de politiske mål, som kommissærkollegiet har fastsat, og om, hvordan politikkerne har skabt merværdi for EU.

Kommissionen mener, at den i de senere år har gjort betydelige fremskridt med rapportering om politiske resultater ud over de forvaltningsmæssige resultater, og at GD'ernes årlige aktivitetsrapporter indeholder et væld af nyttige oplysninger om politiske mål, opnåede resultater og disses indvirkning på samfundet.

De årlige aktivitetsrapporter for 2014 og den efterfølgende artikel 318-evalueringsrapport vil indeholde de første indberetninger om fremskridtene med opfyldelse af målene for de nye FFR-programmer, selv om de er baseret på en meget tidlig fase af programmernes gennemførelse.

Ud over en række tilpasninger af strukturen i de årlige aktivitetsrapporter (se afsnit 3.2) har man truffet adskillige foranstaltninger for at sikre et øget fokus på resultater:

- medtagelse af eksempler på bestræbelser på at forbedre effektiviteten og økonomien ved forvaltningen
- inddragelse af mere omfattende resultatoplysninger fra forskellige kilder, f.eks. evalueringer, undersøgelser, revisioner og konsekvensvurderinger
- medtagelse af repræsentative eksempler, der påviser programmernes merværdi for EU

- en nærmere tilpasning af forvaltningsplanerne og de årlige aktivitetsrapporter (f.eks. gennem brug af de samme skabeloner til rapportering om mål og indikatorer i begge tilfælde).

Kommissionen pålægger de centrale tjenestegrene at bygge videre på disse erfaringer og forbedre de strategiske planlægnings- og programmeringsdokumenter, så man, efterhånden som oplysningerne bliver tilgængelige, kan foretage en stærkere og mere omfattende analyse af, i hvilken udstrækning EU's udgifter har bidraget til gennemførelsen af de generelle politiske mål. De centrale tjenestegrene bør undersøge, hvorvidt der bør udarbejdes mere dedikerede rapporter, eller om de eksisterende rapporteringsværktøjer kan forbedres med henblik på dette.

De centrale tjenestegrene har kontrolleret, at de årlige aktivitetsrapporter er i overensstemmelse med de stående instrukser. En række af Kommissionens tjenestegrene har haft problemer med at overholde instrukserne, og dette viser, at der er behov for yderligere vejledning og bistand fra de centrale tjenestegrene i forbindelse med resultatrapportering. For eksempel medtog under halvdelen af GD'erne relevante **eksempler på konkrete resultater under udgiftsprogrammer** i den årlige aktivitetsrapport. 80 % medtog eksempler på **initiativer til forbedring af effektiviteten og økonomien i deres operationer**, men eksemplerne var af varierende kvalitet.

Kommissionen pålægger de centrale tjenestegrene at udvikle en skræddersyet fremgangsmåde (f.eks. for "familier" af tjenestegrene) vedrørende resultatrapportering i de årlige aktivitetsrapporter for 2014, navnlig for bedre at kunne påvise Kommissionens ansvar med hensyn til opnåelse af de politiske mål og rapportering om initiativer til forbedring af operationernes effektivitet og økonomi.

2.4 Evalueringsrapport (artikel 318 i TEUF) – en evaluering af resultaterne af EU-finansieringen for hele Kommissionen

I juni 2013 offentliggjorde Kommissionen⁶ sin tredje rapport **om evalueringen af EU's finanser baseret på de opnåede resultater**. I denne rapport, der har hjemmel i artikel 318 i TEUF, søges der givet et overblik over fremskridtene med gennemførelsen af programmerne og de opnåede virkninger og resultater som følge af EU-finansieringen. Rapporten dækker EU-programmer på alle politikområder, der involverer FFR-udgifter. I rapporten har man ud over evalueringresultaterne også medtaget andre resultatrelaterede oplysninger.

Kommissionen arbejder løbende på at forbedre denne rapportering. Hvis rapporten i henhold til artikel 318 skal indarbejdes i den strategiske planlægnings- og programmeringscyklus (SPP), skal den være baseret på oplysningerne om evalueringer i de årlige aktivitetsrapporter, hvilket igen har krævet større fokus på evalueringer i del 1 af de årlige aktivitetsrapporter. Medtagelsen af denne rapport sikrer ligeledes, at resultatindikatorer og mål er i overensstemmelse med de øvrige SPP-dokumenter.

⁶ COM(2013) 461 final.

Forskellige evalueringer har givet nyttige oplysninger om de politiske mål, som man har beskrevet i disse rapporter. Men det er ikke alle evalueringer, der direkte tjener formålet med de årlige aktivitetsrapporter, idet deres tidsramme f.eks. ikke nødvendigvis svarer til det pågældende år.

Kommissionen pålægger sine tjenestegrene at styrke de resultatorienterede aspekter (dvs. resultater og virkninger) af dens overvågning og evaluering med henblik på at forbedre resultatrapporteringen i evalueringsrapporten.

2.5 Rapportering om Europa 2020-strategien og merværdien af EU-budgettet

Kommissionen har truffet adskillige foranstaltninger med henblik på at påvise betydningen af kvalitet i udgifterne og merværdien ved EU-budgettet. Den udgav f.eks. en omfattende rapport om merværdien af EU's udgifter for at understøtte dens forslag til den nye generation af programmer under den nye FFR.⁷ Desuden indeholdt alle forslag til retsakter for et nyt udgiftsprogram eller en ny fond en vurdering af deres merværdi og deres bidrag til Europa 2020-strategien.

2.6 Budgettildeling pr. medlemsstat og resultatreserve

For den nye FFR vil den nyoprettede mekanisme for resultatreserven under ESI-fondene bidrage til at skabe yderligere incitamenter til at nå målene. Resultatreserven udgør 6 % af de samlede bevillinger til målet "investering i vækst og arbejdspladser", Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og delte forvaltningsforanstaltninger inden for hav- og fiskeripolitik. Medlemsstaterne og regionerne skal på forhånd beslutte, hvilke mål de agter at nå med de disponible ressourcer, og nøjagtigt fastlægge, hvordan de vil måle fremskridtene. Dette vil omfatte regelmæssig overvågning og opfølgning af, hvordan de finansielle ressourcer anvendes. Reserven vil kun blive tildelt programmer og prioriteringer, der ved en endelig resultatrevision, som Kommissionen vil gennemføre i 2019, vurderes at have nået deres milepæle. Dette vil gøre det nemmere at holde et skarpere fokus på resultaterne og opnåelsen af målene for EU's strategi for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samt fondsspecifikke mål.

4. 3 FORBEDRING AF KVALITETEN AF DE ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER

3.1 Vurdering foretaget af Den Europæiske Revisionsret

I sin årsberetning for 2012 vurderede Revisionsretten de årlige aktivitetsrapporter for 2012. Generelt drejer dens vigtigste bemærkninger sig om behovet for en mere konsekvent fremgangsmåde med henblik på at fastlægge anvendelsesområdet og sætte tal på forbeholdene, navnlig med hensyn til det risikobehæftede beløb og restfejlprocenten. Siden da har Kommissionen gjort en specifik indsats for at definere (se bilag 2) og vurdere (se afsnit 4.1) de risikobehæftede beløb på en konsekvent og sammenlignelig måde på tværs af GD'erne.

⁷ *Rapport om merværdien af EU's udgifter* (SEC(2011) 867).

3.2 Revision af strukturen i de årlige aktivitetsrapporter

Strukturen i de årlige aktivitetsrapporter for 2013 blev ændret betydeligt for at hjælpe de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede med at overholde rapporteringskravene i henhold til den nye finansforordning og reagere på en række revisionsanbefalinger.

Igennem det seneste årti har rapporterne vist deres værd for såvel interne som eksterne interessenter. Derfor modtager Kommissionen jævnligt anmodninger om medtagelse af yderligere data og oplysninger. Den reviderede vejledning tager højde for disse anmodninger, når dette er muligt, samtidig med at det gøres klart, at rapporterne er forvaltningsrapporter til kollegiet og dermed skal indeholde forvaltningsmæssige konklusioner om opnåelsen af det politiske og operationelle mål, de interne kontrolsystemers funktion og i forbindelse med den finansielle forvaltning oplysninger om, hvorvidt de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har en rimelig sikkerhed for, at de ressourcer, der er bevilget til aktiviteterne, er blevet anvendt til deres påtænkte formål og i overensstemmelse med målene for forsvarlig økonomisk forvaltning. Oplysningerne, der vurderes i rapporten, skal være relevante for understøttelsen af disse konklusioner.

Ved revisionen af vejledningen har man lagt stor vægt på at sikre, at rapporterne kun indeholder oplysninger, der er relevante, og sikre større klarhed og konsekvens på tværs af GD'erne. Målet er at sikre overholdelse, præcision, klarhed og konsekvens, idet man samtidig letter indberetningsbyrden.

Vejledningen er blevet **gennemgået grundigt med henblik på at udelukke ikkevæsentlige krav**. Som et resultat af dette foretager man nu en tydelig sondring mellem obligatoriske krav og vejledning.

Rapporterne er struktureret i tre lag med stigende detaljeringsgrad med henblik på at opfylde de forskellige informationsbrugeres forskelligartede behov:

- 1) et resumé, hvor man præcist og på en lettilgængelig måde for den ikkespecialiserede læser beskriver de vigtigste politiske resultater og forvaltningsmæssige konklusioner om kontrol og forsikringer
- 2) rapportens korpus, som indeholder elementer, der understøtter konklusionerne i resuméet
- 3) bilag, der indeholder mere detaljerede (tekniske) oplysninger.

Brugen af en skabelon med forslag til indledende afsnit har skabt betydeligt større klarhed og sammenlignelighed på tværs af GD'erne. Resuméerne har vist sig at være særligt nyttige med hensyn til at få lettilgængelige nøgleoplysninger frem om alle GD'er.

Kommissionen pålægger sine tjenestegrene at træffe foranstaltninger til opretholdelse af en passende grad af gennemsigtighed, samtidig med at længden af de årlige aktivitetsrapporter fortsat skal være rimelig. De centrale tjenestegrene pålægges desuden at støtte dem og identificere bedste praksis.

3.3 Styrket proces for ekspertevalueringer

I deres konstante søgen efter fortsatte forbedringer bestræber Kommissionens centrale tjenestegrene sig fra et tidligt stadie på at støtte GD'erne med udarbejdelsen af de årlige aktivitetsrapporter. De drøfter centrale spørgsmål med dem og vejleder dem, når det er nødvendigt. Ekspertevalueringer har vist sig at være en effektiv platform for udveksling af synspunkter om formuleringen af tværgående spørgsmål og afhjælpning af svagheder. Den interne revisionstjeneste var også aktivt involveret i disse diskussioner og kom tidligt med tilbagemeldinger på udkastene til årlige aktivitetsrapporter.

3.4 Kontrollernes omkostningseffektivitet

Den reviderede finansforordning⁸ indeholder nye bestemmelser, hvori det kræves af de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede, at de skal tage hensyn til risiko og omkostningseffektivitet ved indførelsen af interne kontrolsystemer⁹ (finansforordningens artikel 66, stk. 2) og fastlæggelsen af hyppigheden og intensiteten af kontrollerne (artikel 49 i gennemførelsesbestemmelserne til finansforordningen). De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede skal nu ligeledes medtage de samlede omkostninger og fordele ved kontrollerne i den årlige aktivitetsrapport (finansforordningens artikel 66, stk. 9).

Det primære formål med at vurdere omkostningseffektiviteten af kontrollerne er at understøtte forvaltningen af beslutningsprocessen vedrørende udformning af kontrolsystemerne og tildelingen af ressourcer. Kontrolstrategierne og -systemerne bør **sikre en højere kontrolintensitet og -frekvens på områder med højere risiko og sikre, at kontrollerne konsekvent medfører merværdi.**

Kommissionens centrale finanstjeneste har hjulpet de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede rundt omkring i Kommissionen med at udforme en "risikodifferentieret" tilgang til kontrollen. Med henblik på effektivt at støtte gennemførelsen af denne metode har man oprettet arbejdsgrupper og ydet rådgivning om revisionen af de interne kontrolstrategier, skabeloner og eksempler på, hvordan man definerer og beregner de nødvendige indikatorer for omkostningseffektivitet for de fire vigtigste udgiftstyper og forvaltningsformer. Alle årlige aktivitetsrapporter indeholder kontrolstrategier i henhold til den foreslåede struktur, så det er muligt at:

- etablere en direkte forbindelse mellem risici og kontroller

⁸ Den reviderede finansforordning trådte i kraft i januar 2013.
Finansforordningen: Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

Gennemførelsesbestemmelser: Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

⁹ I finansforordningen defineres "kontrol" som enhver foranstaltning, der træffes for at opnå rimelig sikkerhed for opnåelsen af de interne kontrolmål. Dette indebærer altomfattende kontrolsystemer, der dækker alle foranstaltninger vedrørende forvaltningen af budgetbevillinger fra identificering af behov og mål, som går forud for enhver juridisk forpligtelse, til endelige beslutninger om flerårige programmer.

- identificere kriterier for tilpasning af kontrolhyppigheden og -intensiteten i henhold til risiciene
- udvikle indikatorer til vurdering af kontroreffektiviteten og kontrollens omkostningseffektivitet.

Man skal imidlertid arbejde videre med at kunne udnytte disse oplysninger bedre til at tilpasse kontrolintensiteten og -hyppigheden i henhold til risikoen. Der er konstateret betydelige mangler med hensyn til fastlæggelse af indikatorer for kontroreffektivitet. Dette skyldes især manglen på systematisk registrering af kontrolresultater og problemer med at vurdere fordelene ved kontrollen.

Kommissionen glæder sig over bestræbelserne på at revidere de interne kontrolstrategier, for at sikre at kontrollerne er effektive og omkostningseffektive. Kommissionens tjenestegrene bør fortsat tilpasse kontrolintensiteten til de risici, de står over for, under skyldig hensyntagen til deres indvirkning på opnåelsen af de politiske mål. Den pålægger desuden Generaldirektoratet for Budget at fortsætte udarbejdelsen af yderligere vejledninger, idet man identificerer et begrænset antal omkostningseffektivitetsindikatorer, der kan bruges over hele Kommissionen, og foretager en mere præcis definition af den metodologi, der skal bruges til at beregne dem.

5. 4 REVISIONSERKLÆRINGER INDSAMLET GENNEM DE ÅRLIGE AKTIVITETSRAPPORTER OG FORBEHOLD FRA GENERALDIREKTØRERNE

Efter at have gennemgået de årlige aktivitetsrapporter, navnlig de erklæringer, der er underskrevet af hver enkelt ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget, og deres forbehold, bemærker Kommissionen, at de alle giver rimelig sikkerhed for, at midlerne anvendes til det tiltænkte formål, at principperne om forsvarlig økonomisk forvaltning er overholdt, og at de anvendte kontrolprocedurer giver de nødvendige garantier for de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

4.1 Antallet af forbehold og det risikobehæftede beløb

Antallet af forbehold i de årlige aktivitetsrapporter faldt fra 29 i 2012 til 21 i 2013. Der blev taget tre¹⁰ nye forbehold, mens 11 blev ophævet.¹¹ Fire forbehold vedrører "omdømme", mens de øvrige 17 vedrører de finansielle transaktioners lovlighed og formelle rigtighed.

¹⁰ Det vigtigste nye forbehold vedrører markedsforanstaltningerne inden for Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og det andet instrumentet til førtiltrædelsesbistand til udvikling af landdistrikter (IPARD) (begge GD Landbrug og Udvikling af Landdistrikter). Det tredje vedrører omdømme og angår ansvarlighedsproblemer i Europaskolerne (GD Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed).

¹¹ Med henblik på at ophæve et forbehold blev de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede anmodet om at påvise, at svaghederne var blevet afhjulpet effektivt. De ophævede forbehold vedrørte:

- fire resterende forbehold vedrørende RP6 (forsknings-GD'er)
- attesterede økologiske produkter (GD Landbrug og Udvikling af Landdistrikter)

Antallet af forbehold er ikke en indikator for antallet eller omfanget af problemer, som tjenestegrene støder på, fordi et enkelt problem kan påvirke programmer, der forvaltes af forskellige tjenestegrene og kan føre til, at der tages et uforholdsmæssigt stort antal forbehold.¹² Desuden er arten og omfanget af de underliggende årsager eller begrænsninger også kun sjældent sammenlignelige. Eftersom de ophævede forbehold gjaldt udgiftsaktiviteter af lavere økonomisk betydning, **førte det lavere antal ikke til en reduktion af omfanget eller det risikobehæftede beløb**¹³. Tværtimod er såvel omfanget som den finansielle eksponering i kraft af forbeholdene steget i 2013.

De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede identificerede de vigtigste årsager til deres forbehold og udformer afhjælpende foranstaltninger for at rette op på dem. Bilag 1 til denne rapport indeholder en kvantificeret oversigt over forbeholdene og nedenstående tabel viser det risikobehæftede beløb (3 807 mio. EUR) for den del af udgifterne, der er genstand for forbehold (samlet budget på 129 149 mio. EUR).

Tabel. Forbehold i 2013 – omfang og risikobehæftet beløb (mio. EUR)¹⁴

Område	Samlede udgifter	Anvendelses- område	Risikobehæftet beløb
Landbrug	58 227	58 051	1 888
Samhørighed	58 912	57 723	1 506
<i>Subtotal delt forvaltning</i>	<i>117 139</i>	<i>115 774</i>	<i>3 394</i>
Ekstern bistand	6 383	3 768	126
Forskning	11 539	6 291	180
Andre interne politikker	4 217	354	8
Administration	5 488	0	0
<i>Subtotal direkte/indirekte forvaltning</i>	<i>27 626</i>	<i>10 412</i>	<i>314</i>
EU-budget i alt	144 766	126 186	3 708

- Det Finansielle Instrument til Udvikling af Fiskeriet (FIUF) (GD Maritime Anliggender og Fiskeri)
- det europæiske genopretningsprogram for energiområdet (GD Energi)
- anden generation af Schengen-informationssystemprojektet (SIS II) (GD Indre Anliggender)
- pålideligheden af den finansielle rapportering for Den Europæiske Rumorganisation (GD Erhvervs politik)
- valgobservationsmissioner (Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter)
- det indtægtsrelaterede forbehold vedrørende traditionelle egne indtægter (GD Budget).

¹² Dette gælder navnlig inden for forskningspolitik, hvor problemer vedrørende forvaltningen af rammeprogrammerne vedrører seks GD'er og to forvaltningsorganer.

¹³ Begrebet risikobehæftede beløb defineres i bilag 2.

¹⁴ Medmindre andet er angivet, er kilderne til alle tallene i denne rapport EU's foreløbige konsoliderede regnskaber for regnskabsåret 2013 og de årlige aktivitetsrapporter. Hvis der er forskel på disse tal, anvendes tallet i de foreløbige regnskaber. Disse tilfælde offentliggøres separat.

EUF	2 963	2 963	99
I alt	147 729	129 149	3 807

Der tages finansielle forbehold, når det risikobehæftede beløb overstiger væsentlighedstærsklen på 2 %. Der kan imidlertid også være områder med manglende overholdelse for den resterende del af udgifterne, som ikke er omfattet af dette. Ikke desto mindre vil det risikobehæftede beløb for denne udgift, som ikke er omfattet af forbehold, ikke være højere end 2 % og udgør derfor højst 372 mio. EUR¹⁵ i 2013.

Derfor har Kommissionen **tillid til, at det maksimale samlede risikobehæftede beløb** for de samlede udgifter for 2013 (EU- og EUF-budgettet), inklusive begge risikobehæftede beløb for udgifter med forbehold og udgifter, der ikke er omfattet af forbehold, er under 4 179 mio. EUR (3 807 mio. EUR + 372 mio. EUR), hvilket svarer til **2,8 %¹⁶ af alle de udbetalte udgifter.**

I 2013 foretog **Kommissionen finansielle korrektioner og tilbageførsler** i henhold til finansforordningen og sektorspecifikke regler for 3 362 mio. EUR, hvilket svarede til **2,3 % af betalingerne** fra EU-budgettet. Faldet i forhold til 2012 (4 419 mio. EUR) skyldes en større sag (svarende til 49 % af det samlede beløb af de finansielle korrektioner, der blev gennemført i 2012) i forbindelse med gennemførelsen i 2012 af en finansiell korrektion på 1,8 mia. EUR vedrørende programmer under Samhørighedsfonden 2000-06 i Spanien. Det resulterende fald på 34 % i de finansielle korrektioner, der blev gennemført i 2013 (fra 3 742 mio. EUR til 2 472 mio. EUR) blev kun delvist udlignet af en stigning på 31 % i tilbageførsler i 2013 (fra 678 mio. EUR til 890 mio. EUR).

Den flerårige karakter af de kontroller og revisioner, som blev udformet i overensstemmelse med artikel 59 i finansforordningen, herunder efterfølgende kontroller foretaget af Kommissionen og medlemsstaterne, betyder, at **man er nødt til at anvende kumulerede tal for at få et mere meningsfyldt billede af betydningen og effektiviteten af de korrektionsmekanismer, som Kommissionen og medlemsstaterne anvendte, samt deres indvirkning på det risikobehæftede restbeløb.** Følgende indikatorer viser klart, at de finansielle virkninger af de korrigerende virkninger af Kommissionens tilsyns- og kontrolsystemer har været stigende i de seneste fem år. Det samlede beløb for de finansielle korrektioner og tilbageførsler i 2013 (3 362 mio. EUR) overstiger det gennemsnitlige beløb for 2009-13 (2 730 mio. EUR) med 632 mio. EUR. For perioden 2009-2013 udgjorde det gennemsnitlige beløb for de finansielle korrektioner og tilbageførsler 2,13 % af de gennemsnitlige udbetalinger fra EU-budgettet, mens det udgør 2,07 % for perioden 2009-2012.

¹⁵ 372 mio. EUR svarer til 2 % af forskellen mellem 147 729 mio. EUR og 129 149 mio. EUR.

¹⁶ Fejl bør ikke forveksles med svig. Fejl er misforståelser, som f.eks. en forkert udfyldelse af en formular, eller manglende overholdelse af udbudsprocedurerne. Kun ganske få fejl begås forsætligt. Svig er en forsætligt begået uregelmæssighed, der udgør en strafferetlig overtrædelse. Sager med mistanke om svig oversendes systematisk til Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF).

4.2 Indtægter

Bekymringer over pålideligheden af de belgiske myndigheders erklæringer vedrørende traditionelle egne indtægter blev afhjulpet gennem forbedrede interne kontroller. Som følge af dette kunne generaldirektøren for budget ophæve **forbeholdet vedrørende utilstrækkelig sikkerhed for pålideligheden af Belgiens regnskabsafslutnings- og regnskabssystemer.**

4.3 Administrationsudgifter

Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed tog et omdømmemæssigt forbehold som følge af Den Europæiske Revisionsrets konstateringer vedrørende Europaskolernes årsregnskaber for 2012 og konstateringen af **uregelmæssigheder i forbindelse med potentiel svig i forbindelse med en af skolerne.**

GD Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed har allerede truffet foranstaltninger i henhold til den eksisterende forvaltningsramme såsom fortsat insistere på den øjeblikkelige gennemførelse af Rettens og den interne revisionsafdelings anbefalinger, navnlig vedrørende det nye regnskabssystem (SAP). GD'et vil desuden benytte lejligheden med revisionen af finansforordningen for Europaskolerne til at foreslå en metode til omlægning af Europaskolernes regnskabssystem.

Kommissionen pålægger Generaldirektoratet for Menneskelige Ressourcer og Sikkerhed at bidrage til at styrke kontrolprocedurerne og forbedre den overordnede kontrolsituation i Europaskolerne ved gennem bestyrelsen fortsat at insistere på, at skolerne træffer de nødvendige beslutninger og foranstaltninger. Skolerne skal følge op på anbefalingerne fra Den Europæiske Revisionsret og den interne revisionstjeneste, navnlig vedrørende det nye regnskabssystem.

4.4 Landbrug og udvikling af landdistrikter, miljø, fiskeri og sundhed

Generaldirektøren for landbrug og udvikling af landdistrikter tog **et nyt forbehold vedrørende markedsforanstaltninger finansieret af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL)** i forbindelse med forskellige støtteordninger i ni medlemsstater (Østrig, Den Tjekkiske Republik, Frankrig, Italien, Nederlandene, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige). Det risikobehæftede beløb svarer til 7,43 % af de udbetalte udgifter. For flertallet af de berørte foranstaltninger blev manglerne konstateret af Kommissionen i forbindelse med revisioner på stedet. I andre tilfælde (producentorganisationer i Nederlandene og skolemælkordninger i Frankrig og Sverige) blev forbeholdet udløst af en høj fejlprocent, som betalingsagenturet eller certificeringsorganet indberettede. I alle tilfælde har man allerede identificeret de nødvendige korrigerende foranstaltninger og meddelt disse til de berørte medlemsstater.

Generaldirektøren **fastholdt sit forbehold vedrørende direkte udbetalinger fra EGFL** for 20 betalingsorganer i seks medlemsstater (Spanien (15), Frankrig, Det Forenede Kongerige (England), Grækenland, Ungarn og Portugal). Det risikobehæftede beløb udgør 2,34 % af de udbetalte udgifter. Eftersom manglerne blev konstateret af Kommissionen selv, har man allerede identificeret de nødvendige korrigerende foranstaltninger, og de berørte medlemsstater er blevet underrettet.

Generaldirektøren **opretholdt sit forbehold vedrørende udgifter fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) med hensyn til 31 betalingsorganer i 19 medlemsstater** (Belgien, Bulgarien, Cypern, Tyskland (2), Danmark, Spanien (6), Finland, Frankrig (2), Det Forenede Kongerige (2), Grækenland, Ungarn, Irland, Italien (5), Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Rumænien og Sverige). Det risikobehæftede beløb udgør 5,12% af de udbetalte udgifter. Eftersom manglerne blev konstateret af Kommissionen selv, har man allerede identificeret de nødvendige korrigerende foranstaltninger, og de berørte medlemsstater er blevet underrettet.

Generaldirektøren udstedte også **et nyt forbehold vedrørende udgifter i Tyrkiet fra instrumentet til førtiltrædelsesbistand til udvikling af landdistrikter (IPARD)**. Det risikobehæftede beløb udgør 5,46% af de samlede IPARD-udgifter.

Generaldirektøren for Maritime Anliggender og Fiskeri **fastholdt sit forbehold vedrørende forvaltnings- og kontrolsystemerne inden for Den Europæiske Fiskerifond** (støtteberettigelse af indberettede udgifter for seks medlemsstater (Den Tjekkiske Republik, Danmark, Spanien, Finland, Nederlandene og Det Forenede Kongerige). **Betalingerne under disse seks programmer er enten allerede blevet eller vil blive afbrudt**. Det vil blive udarbejdet en handlingsplan for de enkelte tilfælde, hvori man vil specificere de foranstaltninger, man har truffet for at rette op på svaghederne, der gav anledning til høje fejlprocenter, samt de gældende tidsrammer. Betalingerne vil først blive genoptaget, når der er fundet en tilfredsstillende løsning på disse problemer. Det risikobehæftede beløb for disse seks programmer med høje fejlprocenter udgør tilsammen kun 1,91% af de samlede EFF-betalinger.

4.5 Regionalpolitik, energi og transport

Generaldirektøren for regionalpolitik og bypolitik har opretholdt to forbehold. Det vigtigste vedrører forvaltnings- og kontrolsystemerne for **Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU)/Samhørighedsfonden/Instrumentet til førtiltrædelsesbistand (IPA) (2007-13)** i 2013 i forbindelse med 68 operationelle programmer i 15 medlemsstater (Østrig, Belgien, Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Tyskland, Estland, Spanien, Ungarn, Italien, Malta, Nederlandene, Polen, Slovenien, Slovakiet og Det Forenede Kongerige), fem programmer for europæisk territorielt samarbejde og to IPA-programmer. Det risikobehæftede beløb udgør 2,66% af EFRU-/SF- og IPA-udbetalingerne i 2013. De øvrige forbehold vedrører forvaltnings- og kontrolsystemerne for **EFRU/Samhørighedsfonden (2000-06)** i 2013 vedrørende fem operationelle programmer i Italien og Irland og for Samhørighedsfonden (transportsektoren) i Polen og Rumænien, men ingen endelige betalinger blev berørt i 2013.

I alle tilfælde har man truffet eller planlagt specifikke foranstaltninger, herunder:

- advarselsskrivelser for at forhindre indsendelsen af betalingsanmodninger vedrørende uregelmæssige udgifter
- suspendering af betalingsfristerne
- iværksættelse af korrektionsprocedurer, når Kommissionen ikke mener, at de nationale myndigheder har gjort tilstrækkeligt for at foretage kontroller inden projekternes afslutning

- supplerende vejledning og støtte til de nationale myndigheder
- ekspertevalueringer udført af revisorer for at kontrollere de nationale revisorerers evne til at opfylde deres forpligtelser
- ajourføring af revisionsplanen og løbende fokus på risikobaserede revisioner
- overvågning af gennemførelsen af aftalte genopretningsplaner efter afbrydelsen/suspensionen af betalingerne.

Med hensyn til programmeringsperioden 2000-06 har man truffet eller planlagt specifikke foranstaltninger i hvert enkelt tilfælde, herunder:

- iværksættelse af den finansielle korrektionsprocedure som led i afslutningsprocessen
- anmodning til myndighederne om at gennemføre yderligere kontroller forud for afslutningen af projekterne.

4.6 Beskæftigelse og sociale anliggender

Generaldirektøren **for beskæftigelse, sociale anliggender og inklusion opretholdt to forbehold** vedrørende alvorlige mangler ved nøgleaspekter af forvaltnings- og kontrolsystemerne for identificerede operationelle programmer. Det vigtigste forbehold er et økonomisk forbehold for Den Europæiske Socialfond (ESF) (2007/-13) i 2013 vedrørende 36 operationelle programmer i 11 medlemsstater (Belgien, Den Tjekkiske Republik, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Polen, Rumænien, Slovakiet, Spanien og Det Forenede Kongerige). Det risikobehæftede beløb for 2007-2013-forbeholdene udgør 2,4 % af betalingerne for ESF i 2013.

Det andet forbehold er et forbehold vedrørende forbehold for ESF (2000-06) i 2013 for seks operationelle programmer i fire medlemsstater (Frankrig, Italien, Sverige og Det Forenede Kongerige). Med hensyn til programmeringsperioden 2000-06 er der ikke tale om nogen økonomisk risiko, idet de endelige betalinger først vil blive gennemført, når alle problemer er løst og man er nået til enighed med de berørte medlemsstater om graden af finansiell korrektion, der skal anvendes. Kommissionen har truffet eller planlægger specifikke foranstaltninger for hvert af programmerne, med henblik på at opnå sikkerhed for at de krævede korrigerende foranstaltninger er blevet gennemført.

Ud over at følge en stram politik med afbrydelser og suspendering for at beskytte EU's midler promoverede Kommissionen aktivt fordelene ved at anvende forenklede omkostningsmodeller for partnerskabsaftaler og operationelle programmer for programmeringsperioden 2014-20.

Eftersom Spanien stadig tegner sig for en tredjedel af de operationelle programmer, for hvilke der er taget forbehold, vil man udarbejde en specifik handlingsplan i tæt samarbejde med de spanske myndigheder for at løse de specifikke problemer, man har identificeret.

Generaldirektoratet for Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion vil også følge Rumæniens gennemførelse af de foranstaltninger, man havde bedt om med henblik på at forbedre forvaltnings- og kontrolsystemet.

4.7 Forbindelser med tredjelande, udviklingsbistand og udvidelse

Generaldirektøren for udvikling og samarbejde – EuropeAid fastholdt sit generelle forbehold, dvs. for alle aktiviteter og forvaltningscykler, eftersom den samlede restfejlprocent med hensyn til de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed var 3,35 % i 2013. Der er udarbejdet en handlingsplan efter forbeholdene fra 2012. Man er allerede i færd med at gennemføre denne handlingsplan, og den er også rettet mod de tilbagevendende forbehold.

4.8 Forskning og andre interne politikker

En tredjedel af forbeholdene i de årlige aktivitetsrapporter for 2013 vedrører det syvende rammeprogram for forskning (RP7). Dette skyldes, at programmet gennemføres via seks forskellige GD'er og to forvaltningsorganer. Eftersom den konstaterede fejlprocent ved den fælles repræsentative revisionsstikprøve var på 4,14% ved udgangen af 2013, opretholdt alle de relevante ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede deres forbehold. Kun Forvaltningsorganet for Det Europæiske Forskningsråd (ERCEA) og Forvaltningsorganet for Forskning (REA) undlod at gøre dette for to specifikke sub-populationer (projekterne Ideas og People), der har anderledes modtagerprofiler og enklere støttebestemmelser, hvilket betyder, at programmets fejlprocent er lavere end gennemsnittet.

Direktøren for REA tog et forbehold vedrørende den specifikke subpopulation af små og mellemstore virksomheder (SMV-projekter), fordi han vurderer, at restfejlprocenten kan ligge på 14 % på grund af den forholdsvis højere risikoprofil.

Forenklingerne i 2011 har haft en positiv indvirkning på fejlprocenten. Men Kommissionen mener, at mulighederne for at forenkle reglerne er udtømt for RP7.

Kommissionen pålægger de tjenestegrene, der forvalter det syvende rammeprogram for forskning, at fastholde foranstaltninger til bekæmpelse af fejl, f.eks. gennem en konstant indsats for at yde vejledning og komme med tilbagemeldinger til deltagerne og de attesterende revisorer, med henblik på at forhindre at der opstår fejl. Kontrol- og revisionsarbejdet bør fortsættes, idet man skaber balance mellem lovligheden og den formelle rigtighed og andre mål såsom EU-forskningspolitikens tiltrækningskraft og succes, international konkurrenceevne, videnskabelig ekspertise, sikring af små og mellemstore virksomheders deltagelse samt reduktion af udgifterne til kontrol.

Forvaltningsorganet for uddannelse, audiovisuelle medier og kultur (EACEA) opretholdt sit forbehold for programmet for livslang læring på grund af en restfejlprocent (3,04 %), der stadig lå over 2%. Forvaltningsorganet analyserer de hyppigste fejl og træffer om nødvendigt yderligere foranstaltninger under hensyntagen til omkostningerne og fordelene ved eventuelle korrigerende foranstaltninger. Støttemodtagernes obligatoriske anvendelse af revisionsbeviserne sammen med forbedret kommunikation om finansielle forpligtelser burde gøre det muligt at nå væsentlighedstærsklen på 2% for projekter, der er forpligtet i det sidste år af den løbende programmeringsperiode, dvs. i 2013. Men i henhold til et skøn fra direktøren for EACEA vil fejlprocenten for hele programmet for livslang læring (2007-13) udløse et forbehold mindst et par år endnu.

Generaldirektøren for klima fastholdt sit omdømmemæssige forbehold vedrørende de

resterende betydelige sikkerhedsproblemer med registret for EU's emissionsshandelssystem (EU ETS). Efter de organiserede cyberangreb på en række nationale registre mellem november 2010 og januar 2011 samt tyveriet af et betydeligt antal tilladelser konstaterede man betydelige og systemiske svagheder i de relevante sikkerhedsbestemmelser. En operatør indklagede Kommissionen for EF-Domstolen på grund af tyveriet af tilladelse. Dette betød, at man bogførte en eventualforpligtelse på 16,2 mio. EUR i GD Klimas regnskab. Retssagen verserer stadig. Der var ingen sikkerhedshændelser i 2012 eller 2013, men Kommissionen arbejder fortsat på at forbedre sikkerhedsniveauet. "Sikkerhedsudtalelsen", som GD Klima og GD Informationsteknologi udsendte i fællesskab i slutningen af januar 2013 omfatter en handlingsplan med forslag om fem yderligere sikkerhedsforanstaltninger til afhjælpning af seks konstaterede forretningsrisici. Den rettidige og vellykkede gennemførelse af handlingsplanen inden 2015 vil give en rimelig grad af sikkerhed for, at restrisikoen ved et eventuelt vellykket cyberangreb er blevet reduceret til et acceptabelt lavt niveau.

Generaldirektøren for sundhed og forbrugere opretholdt sit forbehold vedrørende **nøjagtigheden af medlemsstaternes udgiftsannoncer (restfejlprocent på 2,3 % i 2013) inden for programmerne for udryddelse og overvågning af dyresygdomme på politikområdet for fødevarer og foder.** GD'et har allerede truffet en række afbødende foranstaltninger for at nedbringe fejlprocenten på dette område. Med Kommissionens beslutning om veterinærprogrammer, der starter den 1. januar 2011, indføres der en mere præcis og restriktiv definition af støtteberettigede udgifter. Brugen af enhedsomkostninger i 2012- og 2013-programmerne vil bidrage til at nedbringe fejlene i udgiftsannoncerne. Den samlede virkning af alle foranstaltningerne ventes at nedbringe fejlprocenten yderligere, formentlig til under 2 %-tærsklen.

6. 5 DEN SIKKERHED, SOM ARBEJDET I DEN INTERNE REVISIONSTJENESTE GIVER

Revisionsopfølgingsudvalget orienterer kommissærkollegiet om revisions spørgsmål, herunder spørgsmål, der vedrører hele Kommissionen. Den interne revisionsrapport for 2013¹⁷ indeholdt oplysninger om fremskridt med gennemførelsen af den interne revisionstjenestes revisionsanbefalinger. Ved udgangen af 2013 var 79 % af anbefalingerne, der var blevet accepteret i 2009-13, gennemført. Med hensyn til anbefalingerne, der blev udstedt i 2009-13, og som blev vurderet som "meget vigtige" eller "kritiske", var gennemførelsen af kun 10 (2,3 %) "meget vigtige" anbefalinger forsinkede med mere end seks måneder (baseret på fristen i den oprindelige handlingsplan). Gennemførelsen af tre "meget vigtige" anbefalinger, der blev udstedt før 2009, var også forsinket. Ingen kritiske anbefalinger mangler at blive gennemført. Revisionsopfølgingsudvalget fik regelmæssigt oplysninger om sager, hvor gennemførelsen af "kritiske" eller "meget vigtige" anbefalinger var forsinket mere end seks måneder. Den interne revisionstjenestes opfølgende arbejde bekræftede, at anbefalingerne generelt blev gennemført på tilfredsstillende vis, og at kontrolsystemerne i revisionstjenesterne bliver bedre. Den interne revisionstjeneste "lukkede" 96 % af de anbefalinger, man fulgte op på i denne periode.

¹⁷ Artikel 99, stk. 3, i finansforordningen.

Kommissionens interne revisor fremsatte en generel udtalelse, der hovedsagelig var baseret på dens eget arbejde og arbejdet i den interne revisionstjeneste og fokuserede på finansiell forvaltning. **Han mener, at Kommissionen har indført procedurer for styring, risikoforvaltning og intern kontrol, der som helhed er tilstrækkelige til at give en rimelig sikkerhed for opfyldelsen af dens finansielle mål. Den overordnede udtalelse modereres, for så vidt angår de forbehold, som de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har fremsat i deres årlige aktivitetsrapporter.** Desuden har den interne revisor tilføjet et afsnit om "supplerende oplysninger", hvori han fremhæver tre spørgsmål, der kræver særlig opmærksomhed:

- 1) Vedrørende rapportering om omkostningseffektiviteten af kontrollerne i de årlige aktivitetsrapporter (se afsnit 3.4 ovenfor) foreslår han, at vejledningen bør specificeres yderligere, således at tjenestegrene mere klart påviser, at kontrollerne er effektive og forholdsmæssige, og at de knappe ressourcer anvendes på en målrettet og rationel måde.
- 2) Han anerkender fremskridtene med hensyn til formuleringen og præsentationen af restfejlprocenterne i de årlige aktivitetsrapporter, navnlig vedrørende strukturfonde, forskning, landbrug og udvikling af landdistrikter. Han finder det væsentligt, at GD'erne fortsat påviser, at restprocenterne er pålidelige og solidt funderet. Når oplysninger fra medlemsstaterne om fejlprocenter og finansielle korrektioner anvendes, skal GD'erne tage alle rimelige skridt for at verificere deres nøjagtighed gennem deres kontrol- og revisionsarbejde. De skal i sidste ende sikre, at deres egne korrigerende foranstaltninger anvendes stringent i praksis.
- 3) Den interne revisionstjenestes revisioner i 2013 af arbejdet i Forvaltningsorganet for Konkurrenceevne og Innovation (EACI)¹⁸ og REA satte fokus på vigtige resultater vedrørende kontrolstrategier og -systemer og skitserede de foranstaltninger, der skulle gennemføres.

Den flerårige finansielle ramme 2014-20 vil betyde, at flere opgaver uddelegeres til forvaltningsorganerne. Forvaltningsorganernes voksende operationelle budgetter og stadig større ansvarsområder vil kræve, at de styrker deres interne kontrolsystemer i overensstemmelse hermed med henblik på at løse fremtidige udfordringer og løse alle problemer med fejlrisici i de underliggende transaktioner.

For så vidt angår korrektionskapaciteten for de flerårige tilsyns- og kontrolsystemer, erklærer Kommissionens interne revisor, **at hvad angår betalinger foretaget i 2013, er det rimeligt at antage, at korrektioner og tilbageførsler vil nå det samme årlige gennemsnit som i de foregående fire år. Dermed skønnes finansielle korrektioner og tilbageførsler at være af et sådant omfang, at de vil beskytte budgettet som helhed og over tid.**

En sammenfattende rapport over den interne revisors arbejde vil blive fremsendt til dechargemyndigheden i henhold til artikel 99, stk. 5, i den reviderede finansforordning.

¹⁸ Det blev senere omdøbt til Forvaltningsorganet for Små og Mellemstore Virksomheder (EASME).

7. 6 UDFORDRINGEN VED DELT FORVALTNING

Under den delte forvaltning har medlemsstaterne ansvaret for at etablere og opretholde pålidelige forvaltnings- og kontrolsystemer. I henhold til artikel 317 i TEUF og den nye finansforordning **betyder delt forvaltning også ansvarsdeling mellem Kommissionen og medlemsstaterne**. Ifølge Revisionsrettens årsberetning for 2012 **kunne de nationale myndigheder have konstateret og korrigeret ca. to tredjedele af fejlene**.

6.1 Medlemsstaternes myndigheder burde udnytte de tilgængelige instrumenter maksimalt for at forebygge fejl og opfylde deres ansvar og forpligtelser for alle programmer med delt forvaltning med henblik på at beskytte EU-budgettet og afhjælpe de resterende mangler i deres forvaltnings- og kontrolsystemer.

Der bliver behov for yderligere nationale foranstaltninger for at fokusere på de svageste led i revisionskæden, dvs. mangelfuld kontrol i forvaltnings- og kontrolsystemerne hos forvaltnings-/betalingsmyndigheder og organer, der udfører ineffektive kontroller på første niveau, hvilket fører til upålidelige kontrolresultater. Kommissionen vil styrke sin tilsynsrolle over for medlemsstaternes myndigheder med henblik på så effektivt som muligt at sikre, at der ikke opstår fejl i fremtiden, og at de tidligere udgifter bliver korrigeret. Derfor vil Kommissionen fortsætte sine målrettede kapacitetsopbygningsforanstaltninger. Desuden tilskynder den til den størst mulige brug af forenkede betalingsordninger, som er langt mindre udsat for fejl end de traditionelle udgiftsmekanismer.

Kommissionen opfordrer medlemsstaterne til at vise deres engagement i at forbedre ansvarligheden og gennemsigtigheden ved at styrke kontrolforanstaltningerne, hvor det er nødvendigt, navnlig med hensyn til forvaltningskontrol på første niveau, inden de attesterer udgifter over for Kommissionen, og ved at indføre klare støtteberettigelsesregler for at reducere fejlrisikoen.

Inddrivelse af uretmæssigt udbetalte beløb er et vigtigt aspekt af forsvarlig økonomisk forvaltning. I 2013 fortsatte bestræbelserne på at foretage finansielle korrektioner, hvor det var nødvendigt, at forbedre kvaliteten af medlemsstaternes oplysninger om finansielle korrektioner og inddrivelselser samt at fremme anvendelsen af bedste praksis med henblik på at forbedre inddrivelsesordningerne på nationalt plan og EU-plan.

Med hensyn til delt forvaltning indeholdt de årlige aktivitetsrapporter detaljerede oplysninger om de korrektioner, som medlemsstaterne gennemfører og indberetter til Kommissionen, samt vurderinger af nationale kontrolsystemer. Inden for samhørighedspolitikken og landbrugspolitikken gennemfører medlemsstaterne korrektioner baseret på deres eget revisionsarbejde og på EU's revisioner. For programmeringsperioden 2007-13 indberettes disse samlet den 31. marts med et års forsinkelse, således at medlemsstaterne indberettede korrektionerne for 2012 i 2013. Ud over korrektioner som følge af EU-revisioner omfattede disse korrektioner og tilbageførsler baseret på medlemsstaternes egne revisioner for i alt

1 411 mio. EUR. De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede indberettede de seneste kendte tal på tidspunktet for underskrivelsen af deres årlige aktivitetsrapporter.¹⁹

6.2 Kommissionen vil intensivere sin revisionsstruktur og -strategi for at afdække resterende svagheder i medlemsstaternes systemer, navnlig dem med de højeste risikoprofiler vedrørende gennemførelsen af EU's programmer.

Den Europæiske Revisionsret fandt, at medlemsstaternes revisionsrapporter, som Kommissionens risikoanalyse er baseret på, undertiden er upålidelige. Selv om de fleste af revisionsrapporterne om medlemsstaterne er pålidelige, accepterer Kommissionen ikke uden videre resultaterne uden at stille spørgsmål, men vurderer dem altid og udleder konklusioner med henblik på at opnå sikkerhed.

På **landbrugsområdet** vil Kommissionen fastholde sin risikobaserede fremgangsmåde, men bevæger sig i retning af en flerårig revisionsstrategi for perioden 2014-20 for at opnå en bedre balance mellem risikodækning og geografisk dækning. Ingen medlemsstater vil blive holdt udenfor, men visse medlemsstater, der er udsat for højere risici, vil blive revideret mere intensivt. Ved sine revisioner vil Kommissionen fortsat fokusere på betalingsorganernes kontroller forud for udbetalingen til de endelige støttemodtagere. I alle tilfælde med alvorlige mangler vil medlemsstaterne skulle udarbejde og gennemføre præcise afhjælpende handlingsplaner, og Kommissionen vil overvåge gennemførelsen af disse. En ny enhed vil blive oprettet til denne aktivitet for direkte betalinger, herunder forbedringer af systemet til identifikation af parceller (LPIS). Hvis man undlader at korrigere manglerne i tilstrækkelig grad i henhold til handlingsplanen, vil det medføre suspendering af betalingerne. Uafhængigt af dette (som led i den særlige efterprøvende regnskabsafslutning) indføres der finansielle nettokorrekationer for at beskytte EU's budget.

Under reformen af den fælles landbrugspolitik (og som fastsat i den reviderede finansforordning) skal certificeringsorganerne fra og med ansøgningsåret 2014 gentage de primære kontroller af en repræsentativ stikprøve af transaktionerne på støttemodtagerniveau og afgive udtalelse om transaktionernes lovlighed og formelle rigtighed. GD Landbrug og Udvikling af Landdistrikter vil revidere troværdigheden af denne udtalelse og bruge den til at konsolidere sin sikkerhed og finjustere risikoanalysen for sine egne revisioner i forbindelse med de primære kontroller. Inden for samhørighedspolitikken består Kommissionens flerårige revisionsstrategi for 2007-13, som ajourføres årligt på grundlag af en risikovurdering, af to hovedkomponenter:

- verifikation (i form af gentagelse på stedet af de nationale revisioner, herunder på støttemodtagerniveau) af, i hvilken udstrækning den kan stole på de nationale revisionsmyndigheders arbejde, deres indberettede revisionsresultater og fejlprocenter

¹⁹ På landbrugsområdet vedrører oplysningerne om finansielle korrekationer og inddrivelsesrapporteringsåret.

- direkte revision af programmer eller myndigheder, som den har vurderet ikke i tilstrækkelig grad tager hånd om de identificerede større risici, herunder revisioner på stedet på støttemodtagerniveau for at bekræfte resultaterne af de målrettede systemrevisioner.

Den nye fælles revisionsstrategi for 2014-20 er udtryk for opgraderingen af visse aspekter af den årlige finansielle forvaltnings- og kontrolcyklus, som inden den 15. februar hvert år afsluttes med fremlæggelsen af godkendte regnskaber for programmet, revisionserklæringen om systemernes funktion, udgifternes lovlighed og formelle rigtighed samt den relevante kontrolrapport.

Baseret på deres omfattende revisioner siden 2009, hvor man vurderede pålideligheden hos de vigtigste revisionsmyndigheder (der dækker 96 % af bevillingerne), vil GD Regionalpolitik og Bypolitik og GD Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion fortsat overvåge myndighedernes resultater, med henblik på at sikre at de arbejder i henhold til de krævede standarder. De vil kræve en genoprettelsehandlingsplan for de få revisionsmyndigheder, der ikke fungerer tilfredsstillende, og vil give dem vejledning og fælles metodologiske værktøjer.

Forvaltningsmyndighedernes/betalingsorganernes førstniveauekontrol af støttemodtagernes udgiftsanmeldelser er hjørnestenen i sikkerhedskæden. Kommissionen vil gennem sine egne risikobaserede systemrevisioner (som omfatter revisionsbesøg på stedet hos støttemodtagerne) kontrollere, at de nationale myndigheder gennemfører tilstrækkelige kontroller. Den følger op på sine revisionsresultater, indtil den har sikkerhed for, at systemiske svagheder er afhjulpet, og vil indføre finansielle korrektioner for at beskytte EU-budgettet.

6.3 Kommissionen vil fortsat suspendere betalingerne i tilfælde af alvorlige mangler, som endnu ikke er afhjulpet i tide af de berørte medlemsstater. Den vil anvende en styrket suspensionsmekanisme for landbruget som en foregribende foranstaltning til at beskytte EU-budgettet mod svagheder i medlemsstaternes kontrolsystemer.

I deres årlige aktivitetsrapporter har de tjenestegrene, der gennemfører transaktioner med delt forvaltning, indberettet alle beslutninger om afbrydelse/suspension, herunder de relevante operationelle programmer, de berørte medlemsstater, typen af svagheder, de væsentligste forhold, der udløste de enkelte beslutninger, og beslutningens budgetmæssige konsekvenser. Disse oplysninger er et vigtigt led i opnåelsen af en rimelig grad af sikkerhed og ansvarlighed.

Efter indførelsen af et nyt afbrydelsesinstrument for programmeringsperioden 2007-13 tog GD'er, der arbejder med delt forvaltning, i 2013 formelle beslutninger om at **afbryde betalingsfristerne i 265 tilfælde for i alt 4930 mio. EUR**. I 2013 og i første kvartal af 2014 vedtog kollegiet også 17²⁰ **beslutninger om at suspendere betalinger** under 2007-13-programmerne. Betalingerne vil ikke blive genoptaget, før de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede har opnået et klart revisionsbevis for, at årsagerne til afbrydelserne og/eller suspensionerne er blevet afhjulpet, at der er foretaget de nødvendige finansielle

²⁰ Der blev truffet beslutning om femten suspensioner i 2013 og to i første kvartal af 2014. Seks beslutninger vedrørte EFRU og elleve ESF.

korrektioner, og at der ikke er yderligere risici for fremtidige udgifter, som skal attesteres over for Kommissionen.

Disse erfaringer med delt forvaltning bekræfter effektiviteten af suspensioner som et incitament til medlemsstaterne om at indføre passende afhjælpende foranstaltninger.

6.4 Kommissionen pålægger stadig medlemsstaterne finansielle korrektioner, når disse ikke gennemfører velfungerende systemer. Den vil anvende instrumentet med finansielle nettokorrektioner.

Kommissionen var generelt meget aktiv i 2013 med at inddrive uretmæssigt udbetalte beløb og foretage finansielle korrektioner. Afsnit 4.1 viser tydeligt, at den sikrer en hensigtsmæssig beskyttelse af EU-budgettet imod udgifter, der er afholdt i strid med lovgivningen. Der findes flere oplysninger om disse tal og om de korrigerende foranstaltninger i den gældende lovgivning i **note 6 til regnskabet for 2013 og Kommissionens meddelelse** til dechargemyndigheden og Revisionsretten hvert år i september. På anmodning af Europa-Parlamentet indeholder meddelelsen en opdeling af de finansielle korrektioner på medlemsstater, data om finansielle nettokorrektioner, der fører til overdragelse af indtægter til EU-budgettet, og resultaterne af medlemsstaternes korrigerende foranstaltninger.

Kommissionen vil fortsat arbejde med de medlemsstater, hvis revisionsystemer udviser konsekvente og systematiske svagheder. Desuden anvender den alle tilgængelige instrumenter til at forebygge fejl og beskytte EU-budgettet.

Inden for landbrugspolitikken, herunder udvikling af landdistrikterne, anvendes der finansielle korrektioner, så snart man konstaterer uregelmæssige udgifter. Målet er nu også yderligere at nedbringe den tid, det kræver at gennemføre en beslutning om en finansiell nettokorrektion. I øjeblikket tager proceduren med sine kontradiktoriske faser og forligsfasen for lang tid. **En hurtigere procedure²¹ vil give medlemsstaterne et større incitament til at rette op på svagheder** i deres forvaltnings- og kontrolsystemer i tide, idet det dog skal understreges, at EU-budgettet er godt beskyttet, selv om korrektionerne gennemføres sent.

For ESI-fonde supplerer den nye bestemmelse om finansielle nettokorrektioner de eksisterende korrektionsprocedurer, hvor en medlemsstat kan genbruge EU-midler, der stilles til rådighed for andre projekter eller programmer, hvis den accepterer korrektionen. Men i tilfælde af alvorlige mangler, der konstateres efter indsendelsen af årsregnskaberne, vil Kommissionen anvende korrektioner, der reducerer medlemsstaternes bevillinger, således at de korrigerede beløb ikke kan genbruges. Forordningen om fælles bestemmelser, der dækker ESI-fondene, indeholder klare regler²² og betingelser for anvendelsen af korrektionerne²³. Kommissionen skal anvende dem, hvis der konstateres en alvorlig mangel. Eftersom der er behov for en kontradiktorisk procedure med den pågældende medlemsstat, vil Kommissionen forvente, at korrektionerne foretages inden for 10 til 12 måneder, efter at resultaterne er blevet indberettet.

²¹ Der findes flere oplysninger i punkt 2.b.

²² Alvorlige mangler defineres som manglende overholdelse af centrale elementer i forvaltnings- og kontrolsystemerne, som vurderes detaljeret i henhold til 18 nøglekrav for alle programmyndigheder. De

Kommissionen pålægger sine tjenestegrene at sikre, at der indføres et effektivt system for anvendelsen af finansielle nettokorrekationer så hurtigt som muligt under forordningerne for den nye programmeringsperiode fra 2016, og at tage skridt til at fremskynde den eksisterende overensstemmelsesprocedure inden for landbruget.

6.5 Kommissionen vil fortsat fremlægge relevante statistikker for at lette en grundig analyse af medlemsstaternes resultater.

Årlige aktivitetsrapporter er en meget værdifuld kilde til oplysninger for dechargemyndigheden, eftersom de på en gennemsigtig måde viser, hvordan Kommissionen opfylder sit ansvar for at sikre de delte forvaltningspolitikkers lovlighed og formelle rigtighed i de enkelte medlemsstater og programmer (for samhørighedspolitikker) eller betalingsorganer (for landbruget). Rapporterne indeholder skøn over fejlprocenter og risikobehæftede restbeløb opdelt på betalingsorgan/program og medlemsstat. De er også en hjælp for dechargemyndigheden, når denne skal vurdere situationen mere detaljeret, fordi de giver en indikation af den faktiske risiko, når medlemsstaterne og Kommissionen (for finansielle nettokorrekationer) har gennemført korrigerende foranstaltninger.

I 2013 offentliggjorde Kommissionen de beløb, der var tilbageført gennem finansielle korrekationer og tilbageførsler i løbet af 2012. Oplysningerne vedrørte forebyggende og korrigerende foranstaltninger og så vidt muligt deres virkning på sikringen af en vedvarende forbedring af forvaltnings- og kontrolsystemerne, som vil blive afspejlet i fejlprocenterne.

Det skal også bemærkes, at restfejlprocenterne, som indberettes af Kommissionens tjenestegrene, bruges til at vurdere den finansielle eksponering, og disse adskiller sig fra de fejlprocenter, som indberettes af Den Europæiske Revisionsret. Den væsentligste årsag til dette er, at man for disses vedkommende tager hensyn til forskellige korrektionsmekanismer, når de gennemføres i praksis.

væsentligste elementer, der skal vurderes på grundlag af detaljerede og omfattende revisionsresultater, omfatter:

- hensigtsmæssig opdeling af programmyndighedernes funktioner og tilsyn med alle mellemliggende organer, der deltager i forvaltnings- og kontrolsystemet
- hensigtsmæssig udvælgelse af operationer og effektive kontroller fra forvaltningsmyndighedernes side for at undgå fejl i første omgang
- effektive foranstaltninger til bekæmpelse af svig
- hensigtsmæssige procedurer for udarbejdelsen af betalingsanmodninger og attestering af programregnskaberne fuldstændighed, nøjagtighed og pålidelighed over for Kommissionen
- effektive revisioner af systemer, operationer og regnskaber.

Ringe eller manglende overholdelse af et af nøglekravene i den delegerede retsakt eller to eller flere af nøglekravene vil automatisk få Kommissionen til at konkludere, at der er tale om alvorlige mangler, der vil føre til finansielle nettokorrekationer.

²³

Den delegerede retsakt vil ligeledes indeholde de kriterier, som Kommissionen vil anvende til at fastslå den faste korrektionsprocent (5 %, 10 %, 25 % eller 100 %). Disse hænger sammen med den alvorlige mangels relative størrelse, hyppighed og omfang samt tabet for Unionens budget. I retsakten vil det ligeledes blive fastsat, at de faste satser kan hæves til næste niveau i tilfælde af gentagne alvorlige mangler, fordi programmyndighederne har undladt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at rette op på systemet efter indførelsen af en finansiell korrektion i et foregående regnskabsår.

8. 7 TVÆRGÅENDE SPØRGSMÅL OG LØSNINGER

7.1 Interne kontrolstandarder

Kommissionen har taget oversigten over situationen for de interne kontrolsystemer, som Generaldirektøren for budget har udarbejdet, til efterretning, og glæder sig over de positive tendenser med hensyn til de operationelle procedurer.

Kommissionen pålægger GD Budget at fortsætte sine bestræbelser på at forenkle de interne kontrolstandarder, idet man i højere grad fokuserer dem på effektivitet og økonomisk effektivitet, og at revidere dem i overensstemmelse hermed.

7.2 Bemyndigede enheders betydning for revisionskæden

Den reviderede finansforordning har forenklet definitionen af forvaltningsformer og -metoder ved at indarbejde dem i en fælles logisk ramme, der omfatter:

- direkte forvaltning, når EU-midler overføres af en ved delegation bemyndiget anvisningsberettiget til støttemodtagere og kontrahenter
- indirekte forvaltning eller delt forvaltning, hvor EU-midler overdrages til andre organer eller til en medlemsstat, inden de overføres til de endelige støttemodtagere.

Forordningen giver desuden mulighed for at oprette nye typer af delegerede aktører, som de ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede kan overdrage budgetgennemførelsesopgaver til inden for en lang række ordninger, herunder bl.a.:

- tværgående delegationer til andre ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede
- driftsbudgetter for forvaltningsorganer
- midler til fællesforetagender
- midler til EuropeAid-bistandsaftaler med tredjelande
- finansielle instrumenter, der forvaltes af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) og Den Europæiske Investeringsfond (EIF)
- budget, der gennemføres via nationale organer
- mandater i andre internationale organisationer.

I 2013 benyttede 22 af Kommissionens tjenestegrene sig af bemyndigede enheder, som skulle hjælpe med at gennemføre budgettet gennem operationer for i alt 6 572 mio. EUR. Alle på nær et, forvaltningsorganet for det europæiske transportnet, konkluderede, at de havde tilstrækkelige oplysninger til at afgive en revisionserklæring.

I den sammenfattende rapport for 2012 bekræftede Kommissionen, at revisionserklæringen dækkede alle ressourcer, der var tildelt GD'erne, uanset den anvendte forvaltningsmetode, og hvorvidt det bemyndigede organ var omfattet af en separat dechargebeslutning. De ved delegation bemyndigede anvisningsberettigede bør sikre et hensigtsmæssigt tilsyn, tage hensyn

til eventuelle negative kontrolresultater eller svagheder i kontrolsystemet og tage forbehold, når det er nødvendigt.

GD Budget har stillet instruktioner, skabeloner og vejledning til rådighed for et dedikeret afsnit og bilag i de årlige aktivitetsrapporter, hvor tjenestegrenene kan rapportere om deres tilsyn og konstatering af sikkerhed for regnskabernes lovlighed og formelle rigtighed med hensyn til de organer, som de som overordnede GD'er har overdraget budgetgennemførelsesopgaver til.

GD Økonomiske og Finansielle Anliggender har navnlig gjort opmærksom på udfordringer med at gennemføre vejledningen som følge af en lang række specifikke ordninger med bemyndigede enheder i henhold til aftaler, der går flere år tilbage i tiden.

Ekspertevalueringerne af udkastene til årlige aktivitetsrapporter har også afsløret et hul i den foreskrevne kontrolstrategi. Den finder ikke fuldt ud anvendelse i tilfælde, hvor finansieringen ikke dækker operationelle udgifter, men udelukkende anvendes til at finansiere den bemyndigede enheds administrationsudgifter.

Kommissionen pålægger GD Budget at udarbejde specifikke retningslinjer for de mest relevante interne kontrolstrategier for ekstern forvaltning og for bedste praksis for de overordnede generaldirektoraters tilsynskontrol samt dokumentation herfor.

7.3 Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig (CAFS)

I meddelelsen om Kommissionens strategi for bekæmpelse af svig²⁴ understregede man behovet for, at GD'erne og tjenestegrenene styrker deres interne kontrolsystemer for at imødegå risikoen for svig. En af nøgleforanstaltningerne var, at de skulle udforme og tilpasse deres strategier for bekæmpelse af svig inden udgangen af 2013.

12 tjenestegrene²⁵ har allerede gennemført deres strategier fuldt ud, og andre har angivet en nøjagtig dato for den fuldstændige gennemførelse og identificeret de manglende foranstaltninger, således at disse kan offentliggøres, uden at deres effektivitet trues. Der er ingen indberetninger om restrisici uden afhjælpende foranstaltninger.

De kvantificerede indikatorer, der blev indberettet, er i alt væsentligt antallet af mistanker om svig, der er blevet overdraget til eller undersøges af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF). GD Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion og GD Sundhed og Forbrugere fremlægger også finansielle indikatorer i form af beløb, der vedrører mere risikobetonede finansielle operationer, som er under nøje overvågning.

²⁴ KOM(2011) 376 af 24.6.2011.

²⁵ GD'erne for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI), Kommunikationsnet, Indhold og Teknologi (CNECT), Beskæftigelse, Sociale Anliggender og Inklusion (EMPL), Indre Anliggender (HOME), Retlige Anliggender (JUST), Regionalpolitik (REGIO) og Tjenesten for Udenrigspolitiske Instrumenter (FPI), Den Interne Revisionstjeneste (IAS), Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF), Den Juridiske Tjeneste (SJ), Kontoret for Europapolitisk Rådgivning (BEPA) og Forvaltningsorganet for Uddannelse, Audiovisuelt Indhold og Kultur (EACEA).

På grundlag af de årlige aktivitetsrapporter kan man konkludere, at som følge af tjenestegrenenes gennemførelse af strategien for bekæmpelse af svig, og selv om ikke alle deres individuelle strategier er blevet gennemført fuldt ud endnu, findes der ingen absolutte risici, der tyder på, at dette kontrolmål ikke er opfyldt i tilstrækkelig grad.

Foranstaltningerne på dette område (f.eks. specifikke risikoanalyser af støttemodtagere, tæt overvågning af udvalgte projekter eller kontrakter, andre foranstaltninger til afhjælpning af risikoen for svig) er allerede skitseret i nogle af de årlige aktivitetsrapporter sammen med de specifikke resultater af foranstaltningerne til bekæmpelse af svig, der er truffet i løbet af rapporteringsåret samt eventuelle forhold, der kan give sikkerhed for regnskabernes lovlighed og formelle rigtighed, som kan udledes af disse. Dette vil blive foretaget for alle rapporter i 2014.

Kommissionen glæder sig over, at de fleste GD'er allerede er nået langt i udviklingen og gennemførelsen af deres strategi for bekæmpelse af svig. Den pålægger sine tjenestegrene at fortsætte med at medtage oplysninger om forebyggelse af svig som led i vurderingen af deres interne kontrolsystemer.